

Βιβλιοπαρουσίασις

*Τεράς Μονῆς Τιμίου Προδρόμου,
Μέσα Ποταμού (Κύπρος)
καὶ Μαρίαν Μαξιμόβα*

***Αγία Οικογένεια Ρομάνοφ**
Μάρτυρες γιὰ τὴν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ*

**Ἐκδόσεις «Ἄθως Παιδικά»,
Ἐκδοσις Α', Μάρτιος 2021.
Σελίδες 48 (20 x 24,5).**

Ἡ αὐτοκρατορικὴ οἰκογένεια ἦταν μία πολὺ εὐλαβὴς ὀρθόδοξη οἰκογένεια, μὲ μεγάλη πίστη καὶ ἀγάπη στὸν Θεό.

Πίστευαν, ὅτι ὅλοι οἱ ἄνθρωποι εἶναι ἴσοι ἀπέναντι στὸν Θεό καὶ γι' αὐτὸ δὲν ἔπρεπε νὰ νοιώθουν ὑπερηφάνεια γιὰ τὴν θέση τους.

Ὁ ἅγιος Νικόλαος συνήθιζε νὰ λέει: «**Ὅ**σο πιὸ ὑψηλὴ εἶναι ἡ θέση ἐνὸς ἀνθρώπου, τόσο πιὸ πολὺ πρέπει νὰ βοηθᾷ τοὺς ἄλλους. **Ἐ**τσι θέλω νὰ εἶναι καὶ τὰ παιδιά μου».

Τὸ πλούσια αὐτὸ εἰκονογραφημένο βιβλίο θὰ ἐμπνεύσει τὰ παιδιά μας νὰ ζοῦν μὲ ἀπλότητα, νὰ σέβονται τὰ ζῶα καὶ τὴν φύση, νὰ τιμοῦν καὶ νὰ σέβονται ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, νὰ ἀγαποῦν τὴν ἐκκλησιαστικὴ ζωὴ καὶ τὸ κυριότερο, νὰ συγχωροῦν. **Μ**ὰ πάνω ἀπ' ὅλα νὰ ἐμπιστεύονται ὅλη τους τὴν ζωὴ στὸν Χριστό.

«Ἡ ἀγαπημένη του συντροφιά ἦταν ὁ ἀδελφός του Γεώργιος... κατάφερε νὰ κάνει τὸν Νικόλαο νὰ ξεκαρδίζεται στὰ γέλια μὲ τὰ ἀστεῖα του. **Ὁ** Νικόλαος,

μάλιστα ἔγραφε τὰ ἀστεῖα αὐτὰ σὲ μικρὰ χαρτάκια, φτιά-
χνοντας ἔτσι μιὰ μικρὴ συλλογὴ. Ὅταν μεγάλωσε καὶ ἦταν
ἤδη πιά αὐτοκράτορας τῆς Ρωσσίας, πολὺ συχνὰ τὸν ἄκου-
γαν νὰ γελᾷ μόνος μέσα στὸ γραφεῖο του, καθὼς διάβαζε τὰ
ἀστεῖα αὐτά».

«Ἡ ἀσθένεια ἔγινε ἀφορμὴ, ὥστε ὁ μικρὸς Ἀλέξιος νὰ
καλλιεργήσει τὴν ἀρετὴ τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς συμπόνοιας.
Ἔτσι, στὶς σχέσεις του μὲ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους ἦταν
ἀπλὸς καὶ εὐλικρινής. Εἶχε μεγάλη καὶ εὐγενικὴ καρδιά.
«Ὅταν γίνω αὐτοκράτορας, δὲν θὰ ὑπάρχουν φτωχοὶ καὶ δυ-
στυχισμένοι ἄνθρωποι», συνήθιζε νὰ λέει: «Θέλω νὰ εἶναι
ὅλοι εὐτυχισμένοι».

